

ಡಾ. ನಾಗರಾಜು ಚಿ.ಬಿ, ಭಾರತೀಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಕಲೆ: ಎಸ್.ವಿ.ಹೂಗಾರ್

ರಾಜೀವಿಕ್ರಾಂತಿ ರೈತ್ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಜೀಯ ವೇಳೆ ಮೋಡವಾದರೆ ಸಾಕು, ಮಳೆಗಾಗ್ರಂಟಿ ಮತ್ತು ಸಂಜೀಯ ಮಳೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಜೀನಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಜೀಯಾಗುವವರೆಗೂ ಮಳೆಯಾಗುವ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಳ್ಳೊಂದು ಇಳ್ಳೊಂದು ಹತ್ತಿಯ ಉಂಡಿಯಂತೆ ದೂರದೂರದಲ್ಲಿ ಚದುರಿದ್ದ ಹೋಡಗಳು, ಸಂಜೀಯಾಗೇಂಡಿದಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಏನೋ ಮಾತನಾಡಲು ಸೇರುವ ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ, ಕತ್ತಲಾಗೇಂಡಿದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾಗ್ಯಾತ್ಮಕ, ದಟ್ಟವಾಗುತ್ತಾಗೆ, ಇಡ್ಡಕ್ಕಿದ್ಡಂತೆ ಮಾತುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಧಿನ್ನಾಧಿಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ವಾಗ್ಧಾದವಾಗುವಂತೆ ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲು ಮಿಂಚುಗಳಿಂದ ಹೊಂಕರಿಸುತ್ತಾಗೆ, ಕೊನೆಗೆ ಜಾಗ ಕಟ್ಟೇರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕೊಯಾಗುವಂತೆ ಭೋಗರೆಯುತ್ತಾಗೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯತೆಗಿತ್ತು.

ನೂಕು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಮಾರುತ್ತಾಗಿ, ಬೆಂಗಳಿನಿಂದ ಜೀನಾಗಿ ವಾಪಾರವಾಗಿದ್ದ ಖುಸಿಯಲ್ಲಿ, ತುಂಬಿದ ಗಲ್ಲಾಪೆಟ್ಟಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಶ್ರೀಕಂಠನಿಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಆಗಸದ ಕಡೆ ಕಣ್ಣ ಹಾಯಿಸುವಮ್ಮೆ ವ್ಯವಧಾನವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ, ಮೇಲೆ ಮೋಡವಾಗಿದ್ದಾಗಲೀ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ದಟ್ಟವಾಗುತ್ತಾಗೆ ಹೋಡದಾಗಲೀ ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದೆ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಲಿಗಳು ಬೀಳತೋಡಿದ ಮೇಲೆ ತಕ್ಷಣ ಎಚ್ಚರವಾದವನಂತೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ, ಆಗಲೇ ಕರಿಯ ಮೋಡಗಳು ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀನುಗೂಡು ಕಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, “ಧೂತ್ತೇರಕೇ, ಮಳೆಲಿ ಸಿಗಾಕಿಕೊಂಡೆನಲ್ಲ!” ಎಂದು ತನ್ನ ಮೃದುರೆವಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಶಪಿಸುತ್ತಾಗೆ, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಲು ಆಶ್ರಯ ಹುಡುಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲೇಣಾಗಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ಮಳೆ ಒಂದನೇ ಗೇರಿನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಗೇರಿಗೆ ಶಿಪ್ಪು ಆಗಿ, ರಪರಪನೆ

